

9. říjen 373, zápis první

Rada řádu jednala a rozhodovala dlouhé hodiny. Dostalo se mi té cti být této radě přítomen i když jsem neměl titul mistra. Chtěli po mě znovu vypovědět vše, co jsem zažil, ne jednou, ale musel jsem svůj příběh do nejmenší podrobnosti vyprávět znovu a znovu. S každým mým vyprávěním jako by tváře přítomných víc a víc halil stín. Nakonec si všichni uvědomili a shodli se na tom, že Roddar svých činů nezanechá a přijde si pro naše zbylé bratry a hlavně pro poslední vejce, které na Domhanu zbývá. Poslední vejce draka, které zde náš řád staletí opatruje.

Padlo konečné rozhodnutí. Dračí řád opustí Západní Cíp i s vejcem, které se vladaří okontů nesmí dostat do rukou.

9. říjen 373, zápis druhý

Padl nespočet rozkazů, v komendě to vše přípravami, zaklínáním i řinčením zbrání, to se každý bratr narychlo chystá k velké cestě pryč. Velký Komtur vybral skupinu bratrů, aby mu pomohla zajistit dostatek času pro zbylé členy, aby plán mohl být uskutečněn. Behem poledne přišel dopis od jednoho z členů řádu z jihu. Roddar se blíží k Západnímu Cípu, nezbyvá mnoho času. Jde si pro nás, jde si pro vejce.

10. říjen 373, zápis první

Padlo další kruté rozhodnutí. Není možnost ani dostatek času varovat bratry v jiných národech. Velký Komtur se rozhodl, že je řád nechá v bezpečí a pro dobro všech nerozpoutá další prohranou válku. Doufám, že jednoho dne se bratři dozví, za co jsme bojovali, umírali a co se stalo v Kontis i zde, v Západím Cípu. Snad jednoho dne přijdou, uvidí, co se tu událo a budou na nás vzpomínat ne jako na ty, kteří je opustili, ale jako na ty, kteří bojovali do posledního dechu za to, co považovali za správné.

10. říjen 373, zápis druhý

Stmívá se a přípravy jsou v plném proudu. Několik mistrů se rozhodlo, že s námi neodejdou, ale pokusí se zajistit dostatek času pro nás, abychom dokázali odejít. Zachrání tak nejen vejce, ale díky jejich snažení a oběti poskytnou prostor zbylým bratrům vydat se na dalekou cestu.

Porušil jsem dnes snad poprvé v životě kodex a spolu s mými dvěma přáteli jsme nakráčeli do komnat nejvyššího Komtura bez ohlášení. Neptali jsme se na svolení, prostě jsme Komturovi oznámili, že zůstáváme s ním a zbylými bratry zde, budeme bojovat. Komtur neprotestoval, souhlasil a místo trestu za porušení kodexu mi naopak svěřil poslední úkol. Splním ho, ať to stojí třeba můj život, ba celou mou duši.